

ДОЗВОЉЕНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ ПРАВНОСНАЖНЕ ОДЛУКЕ
УПРАВНОГ СУДА ПО ТУЖБИ ПРОТИВ РЕШЕЊА ГРАДСКОГ ВЕЋА КОЈИМ ЈЕ
РЕШАВАНО ПО ПРИГОВОРУ

Против правноснажне одлуке Управног суда донете по тужби против решења Градског већа којим је решавано по приговору тужиоца изјављеном на закључак Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове којим је одлучено о захтеву за измену решења Одељења за урбанизам и комунално-грађевинске послове Градске општине у делу који се односи на промену инвеститора, није дозвољено подношење захтева за преиспитивање судске одлуке.

Из образложења:

„Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда 9 У 1459/21 од 29.05.2023. године, којом је, ставом првим диспозитива, уважена тужба тужиоца, поништено решење Градског већа Града Београда број 350-618/20-ГВ од 04.12.2020. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Ставом другим диспозитива, обавезано је Градско веће Града Београда да тужиоцу ПД „NEX TRADE TRANS“ доо из Обреновца, накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара.

Оспореним решењем од 04.12.2020. године, донетим у извршењу пресуде Управног суда 11 У 21194/18 од 21.08.2020. године, одбијен је, као неоснован, приговор тужиоца изјављен на закључак Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за издавање локацијских услова и грађевинске послове у поступку обједињене процедуре, Одељења за грађевинске послове за објекте БРГП преко 800м² ROP-BGDU-12726-CPA-1/2018 инт. бр. IX-18-351-208/2018 од 03.07.2018. године. Наведеним закључком одбачен је, као непотпун, захтев тужиоца за измену решења Одељења за урбанизам и комунално грађевинске послове ГО Обреновац I-02 број 351-30/2007 од 05.07.2007. године, I-02 број 351-821/07 од 14.11.2007. године и I-02 број 351-828/08 од 11.12.2008. године, у делу који се односи на промену инвеститора, у смислу члана 141. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 145/14) и Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Службени гласник РС“, бр. 113/15... 120/17).

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио приговор против закључка Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за издавање

локацијских услова и грађевинске послове у поступку обједињене процедуре, Одељења за грађевинске послове за објекте БРГП преко 800м², о коме је Градско веће Града Београда (као другостепени орган) одлучило оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није било искључено двостепено одлучивање.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.“

(Сентенца из решења Врховног суда Узп 191/2023 од 27.2.2024. године, усвојене на седници Грађанског одељења одржаној 5.11.2024. године)